

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди»

Рада молодих учених університету

Матеріали

Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
**«ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
НАУКИ І ОСВІТИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ»**

30 серпня 2019 року

Вип. 50

Збірник наукових праць

Переяслав-Хмельницький – 2019

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І СПОРТ / ФИЗИЧЕСКАЯ КУЛЬТУРА И СПОРТ

УДК 796.032

Руслана Сушко, Арсен Магомедов
(Київ, Україна)

АНАЛІЗ РЕЗУЛЬТАТІВ ВИСТУПУ УКРАЇНСЬКИХ СПОРТСМЕНІВ У ЛІТНІХ ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГРАХ

У ході проведеного дослідження виявлено негативну тенденцію до зниження представництва кількості українських спортсменів, які беруть участь у Іграх Олімпіад за період з 1996-2016 рр., зменшення загальної кількості медалей, здобутих українськими спортсменами при збільшенні комплектів розіграних нагород на літніх Олімпійських Іграх і, як результат, суттєва втрата позиції України у неофіційному командному заліку.

Ключові слова: збірні України, результат, аналіз, Ігри Олімпіад.

The current study revealed a negative tendency to reduction of Ukrainian athletes participation in the Olympic games for the period from 1996 to 2016, a decrease in the total number of medals won by Ukrainian athletes while increasing the sets of prizes won at the Summer Olympic Games and, as a result, a significant loss of Ukraine's position in the unofficial team standings.

Keywords: national teams of Ukraine, result, analysis, Olympic Games.

Постановка проблеми. Найвищий рівень визнання майстерності спортсмена – участь у Олімпійських Іграх [5]. Кожна країна у відповідності до економічних можливостей створює умови для підготовки спортсменів високої кваліфікації, що дозволяє демонструвати потенціал багатьох аспектів розвитку держави. Намагання завоювати максимально можливу кількість медалей і показати свій кращий рівень майстерності, який є результатом роботи не тільки спортсмена і тренера, а й інших фахівців, є бажанням створити позитивний імідж державі, окрім звісно слави і перемог планетарного масштабу, що у підсумку узагальнено місцем у неофіційному командному заліку [4, с. 11]. Значущість досягнень олімпійського рівня для України виокремлює низка впливових вітчизняних науковців через традиційність досягнень українських спортсменів, але проблема полягає у низьких результатах сьогодення і проблематичному проходженні кваліфікаційних раундів [1, с. 37; 2, с. 16; 3, с. 157]. Тому аналіз минулих виступів є важливою складовою для подальшого розвитку спорту в Україні з урахуванням пріоритетних підходів.

Мета дослідження – дослідити представництво і узагальнити результати виступу збірних команд України у літніх Олімпійських іграх за роки незалежності.

Методи досліджень: аналіз та узагальнення даних науково-методичних літературних джерел; ретроспективний аналіз; педагогічні спостереження.

Отримані результати дослідження. У серпні 1996 р. в Атланті (США) вперше національна збірна України взяла участь у Іграх Олімпіад окремою делегацією, що надавало підстави для подальшого розвитку і можливості українцям виступати власною збіркою, а не делегувати невелику кількість спортсменів до лав збірної СРСР, і здобувати славу власній країні.

Для визначення динаміки представництва українських спортсменів на літніх Олімпійських Іграх за роки Незалежності України представлено їх кількісні показники:

- 1996 р. Атланта, США – 231 спортсмен;
- 2000 р. Сідней, Австралія – 230 спортсменів;
- 2004 р. Афіни, Греція – 239 спортсменів;
- 2008 р. Пекін, Китай – 254 спортсмени;
- 2012 р. Лондон, Велика Британія – 238 спортсменів;
- 2016 р. Ріо-де-Жанейро, Бразилія – 205 спортсменів.

Про успішність виступу на Іграх Олімпіад свідчать кількісно-якісні показники розіграних комплектів нагород (табл. 1).

Таблиця 1

Кількісно-якісні показники відповідності розіграних комплектів нагород відносно здобутків українських спортсменів на Іграх Олімпіад (n – 6)

Олімпійські Ігри (місто, рік проведення)	Види спорту/дисципліни, к-сть	Розіграні комплекти нагород /медалі, к-сть	Загальна кількість медалей українських спортсменів, к-сть	Загальна кількість медалей українських спортсменів, %
Атланта, 1996	31/124	271	23	8,4%
Сідней, 2000	34/204	300	23	7,6%
Афіни, 2004	34/189	301	22	7,3%
Пекін, 2008	34/174	302	24	8,0%
Лондон, 2012	32/184	302	20	6,6%
Ріо-де-Жанейро, 2014	34/152	306	11	3,5%

Результати дослідження, представлені у таблиці 1, свідчать про збільшення видів спорту і дисциплін, у яких змагаються олімпійці, про відповідне збільшення комплектів нагород, але інформативні дані таблиці стосовно загальної кількості медалей українських спортсменів підкреслюють значний спад досягнень української збірної від 24 медалей у 2008 р. (Пекін, Китай) до 11 у 2016 р. (Ріо-де-Жанейро, Бразилія), а у відсотковому відношенні від 8,4 % у 1996 р. (Атланта, США) до 3,5 % у 2016 р. (Ріо-де-Жанейро, Бразилія).

Потребують розгляду інформативні показники якісного результату виступу збірної України на Іграх Олімпіад і відповідності здобутків місцю у неофіційному командному заліку (табл. 2).

Таблиця 2

Результати виступів збірної України на Іграх Олімпіад за роки Незалежності (n – 6)

Олімпійські Ігри (місто, рік проведення)	Нагорода			Загальна кількість медалей	Місце України у неофіційному командному заліку
	золото	срібло	бронза		
Атланта, 1996	9	2	12	23	9
Сідней, 2000	3	10	10	23	21
Афіни, 2004	8	5	9	22	13
Пекін, 2008	7	4	13	24	12
Лондон, 2012	6	4	10	20	14
Ріо-де-Жанейро, 2014	2	5	4	11	31

У Іграх XXVI Олімпіади в Атланті (США) збірна України посіла 9 місце в неофіційному командному заліку. Представництво збірної складало 231 спортсмен у таких видах спорту: академічне веслування – 20; бадмінтон – 3; бокс – 7; боротьба – 17; баскетбол – 12; важка атлетика – 7; велоспорт – 12; веслування на байдарках і каное – 13; вітрильний спорт – 12; водне поло – 13; волейбол – 12; дзюдо – 3; легка атлетика – 43; плавання – 13; стрибки у воду – 6; кульова стрільба – 9; стрільба з лука – 6; сучасне п'ятиборство – 1; спортивна гімнастика – 14; художня гімнастика – 2; фехтування – 6.

На Іграх XXVII Олімпіади в Сідней у неофіційному командному заліку у збірної України 21 місце. Представництво збірної складало 230 спортсменів у 23 видах спорту: академічне

веслування – 11; бадмінтон – 3; бокс – 11; боротьба – 16; важка атлетика – 10; велоспорт – 14; веслування на байдарках і каное – 12; вітрильний спорт – 11; дзюдо – 7; легка атлетика – 54; плавання – 25; стрибки у воду – 8; кульова стрільба – 6; стрільба з лука – 6; триатлон – 2; спортивна гімнастика – 12; художня гімнастика – 2; фехтування – 10; синхронне плавання – 2; теніс настільний – 1; теніс – 2; стрибки на батуті – 2; п'ятиборство – 3.

У Іграх XXVIII Олімпіади в Афінах – 13 місце в неофіційному командному заліку посіла збірна України. Представництво склало 239 спортсменів у 23 видах спорту, серед них такі: академічне веслування – 10; бокс – 6; боротьба – 16; важка атлетика – 9; велоспорт – 16; веслування на байдарках і каное – 7; вітрильний спорт – 10; дзюдо – 8; легка атлетика – 50; плавання – 27; стрибки у воду – 8; кульова стрільба – 11; стрільба з лука – 6; триатлон – 2; спортивна гімнастика – 12; художня гімнастика – 8; фехтування – 10; синхронне плавання – 2; теніс – 2; стрибки на батуті – 2; п'ятиборство – 1; тхеквондо – 1; гандбол – 15.

У Іграх XXIX Олімпіади у Пекіні (Китай) результат в неофіційному командному заліку – 12 місце. Представництво збірної склало 254 спортсмени у 28 видах спорту: академічне веслування – 10; бадмінтон – 2; бокс – 7; боротьба – 16; важка атлетика – 9; велоспорт – 17; веслування на байдарках і каное – 6; вітрильний спорт – 6; дзюдо – 9; кінний спорт – 4; легка атлетика – 77; настільний теніс – 3; плавання – 24; синхронне плавання – 2; стрибки у воду – 9; стрільба – 12; стрільба з лука – 5; сучасне п'ятиборство – 3; великий теніс – 4; гімнастика – 8; фехтування – 8; триатлон – 3; стрибки на батуті – 2; художня гімнастика – 8.

У Іграх XXX Олімпіади у Лондоні (Велика Британія) збірна України посіла 14 місце в неофіційному командному заліку. Представництво збірної склало 238 спортсменів у 23 видах спорту: академічне веслування – 21; бадмінтон – 2; бокс – 7; боротьба – 13; важка атлетика – 9; велоспорт – 10; веслування на байдарках і каное – 2; вітрильний спорт – 4; дзюдо – 10; кінний спорт – 5; легка атлетика – 77; настільний теніс – 4; плавання – 14; синхронне плавання – 2; стрибки у воду – 2; стрільба – 8; стрільба з лука – 6; сучасне п'ятиборство – 4; теніс – 2; спортивна гімнастика – 16; фехтування – 7; триатлон – 2; стрибки на батуті – 2; художня гімнастика – 8; тхеквондо – 2;

У Іграх XXXI Олімпіади у Ріо-де-Жанейро (Бразилія) за збіркою України лише 31 місце в неофіційному командному заліку і це найгірший результат за таким показником за всю історію виступів Незалежної України. Представництво склало 206 спортсменів у 20 видах спорту: академічне веслування – 8; бадмінтон – 2; бокс – 5; боротьба – 11; важка атлетика – 8; велоспорт – 7; веслування на байдарках і каное – 9; вітрильний спорт – 3; дзюдо – 7; кінний спорт – 5; легка атлетика – 65; настільний теніс – 2; плавання – 7; синхронне плавання – 9; стрибки у воду – 7; стрибки на батуті – 1; кульова стрільба – 8; стрільба з лука – 4; сучасне п'ятиборство – 4; теніс – 3; спортивна гімнастика – 6; художня гімнастика – 6; фехтування – 14; триатлон – 2.

Висновки. Головною характерною особливістю участі українських спортсменів на літніх Олімпіадах є прямий причинно-наслідковий зв'язок із найменшою кількістю учасників від збірної України та найнижчим місцем у неофіційному командному заліку – 205 спортсменів і 31 місце на Іграх XXXI Олімпіади в Ріо-де-Жанейро (Бразилія). Найбільшим було представництво на Іграх XXIX Олімпіади в Пекіні (Китай) – 254 спортсмени, а найуспішнішим був виступ на Іграх XXVI Олімпіади в Атланті (США) – 9 місце в неофіційному командному заліку.

Перспективи подальших розвідок у даному напрямі стосуються подальшого дослідження та кількісно-якісного аналізу показників виступу українських збірних команд у Олімпійських Іграх.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

1. Борисова О.В. Современный профессиональный спорт и пути его развития в Украине (на материале тенниса) [монографія]. Киев: Центр учебной литературы, 2011. 312 с.
2. Платонов В., Павленко Ю., Томашевский В. Подготовка спортсменов разных стран к Олимпийским играм. Киев: Изд. дом Д. Бураго, 2012. – 336 с.

3. Приходько В., Томенко О. Спорт вищих досягнень: від удосконалення системи підготовки спортсменів до потреби формування спортивної діяльності. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. 2017. № 5 (69). С.156–165.

4. Сушко Р.О. Розвиток спортивних ігор в умовах глобалізації (на матеріалі баскетболу) [монографія]. Київ: Центр учбової літератури, 2017. 360 с.

5. Олімпійські ігри. Офіційний сайт. Код доступу: [https:// www.olympic.org/](https://www.olympic.org/)

УДК 796.2-057.875

Лариса Улаєва
(Харків, Україна)

ФУНКЦІІ МЕНЕДЖМЕНТУ ЯК СКЛАДОВІ У ФАХОВІЙ РОБОТІ ФІЗИЧНОГО ТЕРАПЕВТА

Розглядаються загальні положення менеджменту та його використання у повсякденній роботі фізичного терапевта, перевага західної системи реабілітації. Визначаються відмінні особливості функцій менеджменту для підвищення ефективності допомоги людині з обмеженнями життєдіяльності та різними функціональними проблемами.

Ключові слова: менеджмент, фізичний терапевт, програми реабілітації, пацієнт.

I look at the rest of the position for management and that of Victoria at every robot of a physical therapist, overloading a closed system of rehab. I am aware of the special features of the management function for the improvement of the effectiveness of the support of people with the absence of social and functional problems.

Key words: management, physical therapist, rehabilitation programs, patient.

Необхідність зміни структури допомоги людям з обмеженнями життєдіяльності та розвиток ерготерапії і фізичної терапії в Україні неодноразово підкреслювалася, як представниками міністерств і відомств, відповідальних за розвиток соціальної політики так і міжнародними експертами [3].

Система реабілітації, яка в даний час діє в пострадянських країнах, характеризується тим, що ресурси допомоги людині з обмеженнями життєдіяльності та різними функціональними проблемами розділені між установами соціальної служби, охорони здоров'я та освіти. Так, наприклад, дитина з церебральним паралічем може отримувати масаж, лікувальну фізкультуру і фізіотерапевтичні процедури в медичному реабілітаційному центрі і одночасно з цим ходити в центр денного перебування або в дитячий сад, де буде надаватися частина цих же видів допомоги. Програми реабілітації, які проводять різні установи, при цьому ніяк один з одним не координуються, інформація про пацієнта і його потреби ніяк не передається від одного фахівця до іншого, тому ефективність допомоги в цілому часто буває низькою.

Нарешті, сучасна реабілітація пов'язана з використанням безлічі допоміжних пристосувань і технічних засобів – від інвалідних візків і ходунків до спеціальних пристроїв, що полегшують людині процес прийому їжі, користування туалетом, миття та інші повсякденні дії. У лікарнях, реабілітаційних центрах та санаторіях часто просто немає фахівців, здатних призначити, вибрати і адаптувати такі пристосування для кожного конкретного пацієнта. Всі ці організаційні недоліки, в кінцевому рахунку, впливають на ефективність програми реабілітації, яка надається конкретному пацієнту.

Провідні фахівці з фізичної терапії в Україні прийняли рішення переправити увагу на «західну» систему реабілітації, зупиняючись на деяких особливостях, які, можливо, на перший погляд непомітні, але саме вони знижують ефективність програм допомоги.

Перш за все треба розглянути: хто ж саме є фізичним терапевтом?